

Σεβασμιώτατε Ἱεραρχα, καὶ
πάτερ πορτοπόδλε.

Στίφανον ἐνιαυτὸ χρηστότατος Κύριος ἐπέδρασε ἐπὶ
ἐμὴν κεφαλήν με, ἵνα ἀπὸ τῆς τοῦ Λάζαρος ἔτους
πανίερου ὑπὸν ἐπιστολῆς. Ἐρεφέμενη ἐξ αὐτῆς
εὐχὰς Θεοπειθεῖς, λόγους ἀγάπης πατρικῆς,
πάντα τῆς ἐργατικῆς φηγίας, τὰ ψυχοτρόφα
ῥήματα, γλυκύτερα ὑπὲρ βάλανου καὶ μέλιτος, καὶ
καρπὸν οἰόμενον εὐωδέγερα. Δοξάζω τὸν
Κύριον, ὅτι ὑγιαίνει ἡ ἱεραρχία Ἀθηνῶν πορτοπόδ,
ἀντέχουσα πρὸς τὰ φύχη τῶν ὄρεων τῆς
Κωνσταντίας, ὅπου πάντως ὁ χειμὼν τῶ ἔτους τὸλον
βαρὺν ἐπέσχε καὶ ἄριστος. Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς
ἀείποι' ἐαριζόσας Ἀθήνας ἔπεισε χιῶν ποσσὶ
καὶ παχυαία, καὶ παγετὸν κρυμώδης. κα-
τέβη τὸ φύχος μέχρι καὶ τῶ 6, βαδρὸ τῶ
δεσπομίδρου. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα, ἀλλ' ὁ
φεβριτάριος, ἐλπίζομεν, ἠπιώτερος ἔσται, καὶ
ποχὺ πρῖον ὁ Μάρτιος. Τοιούτῳ δὲ τῷ περι-
χοντος ὄντος, ἀθυρῶ, ὅτι καὶ ἡ ὑμετέρα, ἢ
ἐπιθυμῶν, εἰς Ἀθήνας ἐπιστηρία, ἀναβροθήσει
ἐξ ἀνάγκης. τὸ παρὸς δὲ μετρίως σαρκοφάγοις

ἀδεια, καὶ πάντως (οἶμαι) δουλοῦται. καὶ ὄψο-
μαι, δεῦθ' ἀλλοιοί, τὴν αἰχμαλωσίαν διὰ τῆς
ἐμῆς πατρὸς καὶ Διωδότη, ἢν διὰ τοῦτον εἶλον
καὶ ὑπερ καὶ ὄναρ διψῶ, καὶ τῆς ἡδύτης αὐτοῦ
φρονῆς καὶ συνομιλίας ἐμφανισθήσομαι. ὁ δὲ
μαδ' Ἀββῶν μαδὶ παπῶς, ἀλλ' ἐπιχῶ τρέχας
μανέσου καὶ κερύσσω. Εξεδόθη ἡδὴ καὶ
ἡ τῆς ἐρείτης τῆς Ναυπηγίας ἀπόφασις (καὶ τῆς
καθ' ἐρήμην), δι' ἣν ὁ τρέχας ἐπηρῆσεν ^{πλήθ' ὁ σωαίνου} τὰ σωαίνου
βλέπομεν τὰ ἐρείτη. Εἶς ἀντίφρασις, ὅτι ὁ
π. ὑπερῶς ταχέως καὶ τὰς βάρεις παρεστῶς
τὸ περὶ ἐπισκοπῶν χέριον, εἰς ὃ (ἀγροῦ) ὅτι
συνεργήσει καὶ ὁ κύριος Θ. Φαρμακίδης, εἰς
Α, τῆς ἑσθῆς Συνόδου Γαρμαλίου. Ἄδεια προῦθ
λόγος, ὅτι φηρισθῆσιν, συγχρόνοι καὶ ἡλεροθία.
καὶ τὸ Μαύρον γερμῆ διαδέχεται, τὸν τῆς
θῆρας θρόνον τῆς Ἀποστόλης Ἀνακῆ. Ὅσον
δὲ περὶ τῆς συνεννοήσεως μετὰ τῶς Κεντρικῆς
ἰνσταύσεως, συνεβόησεσθαι τῆς, ἵνα γαυθῆ
πρὸς αὐτὴν ἡ μεγάλη ἰατρία τῶν ἰαποδῶν τῆς Σωτηρίας,
τιμῆς χάριτι, ἐνεκα τῆς μεγαλοπρεπῆς τῆς

ἢ ὁ περιεχῆς ἴδεται πρὸς τὴν ταρτὸν τῶς καυρὶς
πρὸς τῆς ῥίβας. Επισχεῖ δὲ καὶ ἡ Σύνοδος πρὸς
τὴν αὐτὴν περιεχῆτα ἐνχαριστήριον πρὸς τὴν αὐτὴν
ὑποδύοις ἐπισοχῆν. Ὁ δὲ περιεχῆς ἀναγνώστη-
αὶ πάντως ἀπελθῶς πρὸς τὴν Σύνοδον (εἶνα
μὴ φανῆ χωρίως καὶ ἀποχίτευτος), καὶ ὅτι
τηνῆν καὶ ἡ συνεννόησις, καὶ αἰετῆς τῶ
συνδύου ἐκ μέρους. Πως ὑπερ δοκεῖ, Πάτερ, ἡ
ἐπίνοια; ἐγὼ χίαν αὐτὴν εἶδονμασα, καὶ γένουθ
τάχισον, κελεργῶ τὰς χεῖρας τῆς ὑπέτης
Ποικιλῆς, μετὰ αὐτοῦ τῶς σερὶ ἐπὶ
μυθῶν. καὶ μισροῦ υἱῶν καὶ δουλεύων
αὐτῆς καὶ πνοῆμα, καὶ ἐξαιτῆρος τῆς
αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἐξοχίας. Ἐπὶ
τῆς ὑπέτης σιβασιότις
καὶ καὶ ἰωνῆσιν αὐτῶν
ἡ Ἀνακῆ

ἡ καὶ ἡδὴ
ἐν χεῖρῶν
Α. Α. Α.

